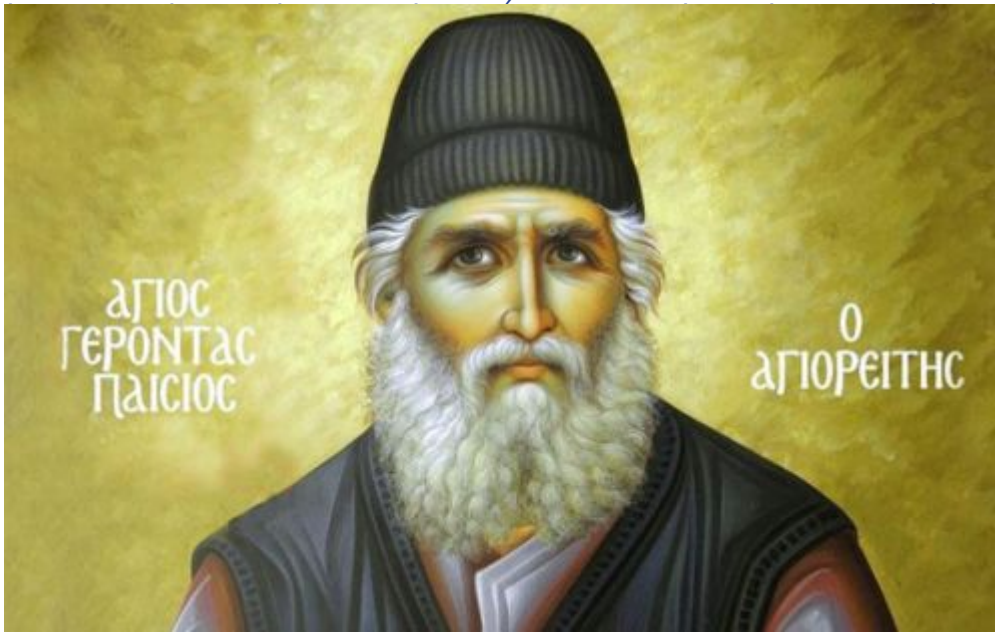

Θαυμαστή παρουσία του Οσίου Παΐσιου ως Ζητιάνος

[Γέροντες / Ορθόδοξη](#)

Τον Νοέμβριο του

2008 έπεσα θύμα ατυχήματος. Ένας μεθυσμένος ανεύθυνος οδηγός με χτύπησε με το αυτοκίνητο του.

Το αποτέλεσμα της δικής του ανευθυνότητας εμένα μου κόστισε την ζωή μου, τα όνειρα μου την αξιοπρέπεια μου.

Με έστειλε στην Μονάδα Εντατικής Θεραπείας να παλεύω για την ζωή μου διασωληνωμένη και με κρατούσε στην ζωή το μηχάνημα.

Η αλήθεια είναι ότι πέθανα αρκετές φορές αλλά ο Θεός είχε άλλα σχέδια για μένα που φυσικά μόνο Αυτός Γνωρίζει.

Έχουμε 2015 και εγώ είμαι ανάπηρη καθηλωμένη από τότε.

Οι γιατροί μου λένε ότι δεν θα περπατήσω ξανά. Εχω κάκωση του νωτιαίου μυελού στην Αυχενική μοίρα

με κομμένα νεύρα αίσθησης και κίνησης.

Από τον λαιμό και κάτω δεν κουνάω τίποτα αλλά ούτε νιώθω. Μια ζωντανή-Νεκρή.

Έχω Πιστοποιημένη αναπηρία 86 %.

Πάντα πίστευα και πιστεύω στον θεό,όταν όμως βλέπω σε τι κατάσταση ζω τα έβαζα Μαζί του. Ένα γιατί...

Γιατί με άφησες να ζήσω;

Γιατί δεν με πήρες την ώρα που ήμουν στην εντατική;

Γιατί δεν κάνεις κάτι;

Αυτά τα γιατί τα έλεγα κάθε μέρα για 7 χρόνια.

Στης 1 Μαΐου 2015 πήγα στον Νευροχειρουργό μου και μου είπε να δεχτώ την κατάσταση μου ότι δεν θα περπατήσω ξανά.

Πως είναι δυνατόν να την δεχτώ;

Πως είναι δυνατόν να δεχτώ να είμαι καθηλωμένη σε ένα κρεβάτι και για όλες της καθημερινές μου ανάγκες να θέλω κάποιον να της κάνει για μένα;

Δεν μπορώ να φροντίσω τον εαυτό μου. Πως είναι δυνατόν να το δεχτώ αυτό; Αν κάποιος από αυτούς ήταν στην δικη μου την θέση θα το δεχόταν;

Θα άντεχαν την δικη μου καθημερινότητα;

Θα άντεχαν να σε κοιτάζουν με λύπη;

Άλλα δυστυχώς όταν το πρόβλημα το έχει άλλος είναι εύκολο να φιλοσοφούμε.

Κάθομαι λοιπόν στον προαύλιο χώρο και τα έβαζα για μια ακόμα φορά με τον Θεό... Πάρε με επιτέλους με ακούς υπάρχουν;

Δώσε μου δείξε μου κάτι να ελπίζω δεν ξέρω τι περίμενα κάτι... οτιδήποτε να ενισχύσει την πίστη μου γιατί το ένιωθα χανόμενον.

7 χρόνια παλεύω με την αναπηρία κανε κάτι δεν ξέρω τι κάτι...

Και ενώ τα έλεγα αυτά βλέπω έναν ζητιάνο να έρχεται και είμαι σίγουρη ότι θα έρθει να μου μιλήσει.

Αυτό που με έκανε εντύπωση ήταν ότι δεν ζήτησε ελεημοσύνη από κανέναν.

Έρχεται και με ένα βλέμμα συμπόνιας και αγάπης με αγγίζει στον ώμο και μου λέει:

Χαρά μου, παιδί μου να πιστεύεις πολύ στον θεό και να είσαι σίγουρη ότι θα σε βοηθήσει να πατήσεις στα πόδια σου Ξανά. Να πιστεύεις πολύ.

Εγώ πάγωσα δεν μπορούσα να μιλήσω το μόνο που έλεγα ήταν ευχαριστώ. Μονάχα αυτό.

Η Καρδιά μου ήταν έτοιμη να σπάσει και ένιωθα έντονο κάψιμο στα πόδια μου.

Ήταν ένα γεροντάκι, το προσωπάκι του ρυτιδιασμένο, τα ρούχα του βρώμικα δεν μύριζαν όμως άσχημα... λουλούδια μυρίζανε.

Ήταν μελαχρινός άσπρα γένια και μαλλιά.

Τα μάτια του έντονα γαλάζια του ουρανού γεμάτα φως αγάπης...

Είμαι σίγουρη οτι ήταν Άγιος αλλά φυσικά δεν ξέρω ποιος. Το βράδυ πριν κοιμηθώ ζητάω από τον ΠΑΤΕΡΑ όλων μας να μου δείξει ποιος ήτανε. Στον ύπνο μου βλέπω.

Τον Άγιο Παΐσιο να μου λέει να μην Ανησυχώ και ότι όλα θα πάνε καλά.

Ξέρω ότι αρκετή δεν θα με πιστέψουν, δεν με πειράζει ούτως η άλλως με το ζόρι τίποτα δεν γίνεται. Το γράφω αυτό για να ευχαριστήσω τον Θεό Πατέρα μας που παρότι Τον αμφισβήτησα Αυτός με Αγαπάει και μου έστειλε τον Αγαπημένο αυτόν Άγιο που ελπίζω να με λυπηθεί και να μου δώσει την ζωή μου πίσω που μου στέρησε άδικα κάποιος.

Όσοι από εσάς το πιστέψετε όμως σας παρακαλώ προσευχηθείτε για μένα. Για ένα θαύμα.

ΝΑ ΠΕΡΠΑΤΗΣΩ ΠΑΛΙ. ΝΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΩ ΝΑ ΖΗΣΩ..

Σας ευχαριστώ...

Να έχετε όλοι την Αγάπη και την προστασία του Αγίου Παϊσίου

Από το Εκκλησία online που σας μεταφέρει την συγκλονιστική μαρτυρία της αναγνώστριάς μας Σταυρούλας Σγουρούς.

Πηγή: ekklisiaonline.gr